

KURIER WILEŃSKI

DZIENNIK Niezależny

Rok założenia 1840

nr 150 (13184)

Wtorek, 5 sierpnia 1997 r.

cena 1Lt

Telewizor PHILIPS wręczono właścicielom

Nagroda w dniu urodzin córki

Rodzina państwa Zacharzewskich w komplecie wraz z przedstawiicielem sklepu „Vilnius Vega” (od prawej). Fot. Marian Paluszkiwicz

Po odbiór telewizora, wylosowanego podczas naszego sierpniowego konkursu - wyszła cała rodzina Zacharzewskich, czyli pan Bronisław, pani Lucja oraz 10-letnia Kasia i 7-letni Darek. Radość z wygranej najbardziej malowała się na twarzyczkach dzieci, bo dośrośli, nawet wierzyc nie mogli, że główna nagroda naszego sierpniowego konkursu - telewizor PHILIPS przypada właśnie im w udziale. Mieszkają w Buchcie (Litwa). Od kilku lat we własnym domu, który jeszcze należy dopoczątku na ten nowy adres, czyli na ulicy Kaso 1 pani Lucja zaprenumerowała „Kurier” właśnie po raz pierwszy. Dotychczas prenumeratę załatwiała w szkole średniej nr 36, w Łazdziejach, gdzie uczy się Kasia i gdzie 1 września do pierwszej klasy przyjdzie Darek.

A w ogóle, jeżeli mówić o gazecie, po dla tej rodziny jest ona codziennością, gdy tylko sięgają pamięcią, Mama pani Lucji, Danuta Stankiewicz, mieszcząca w tej rodzinie wileńskim, czy i prenumeruje ją stale. Wciąż i pani Lucja, nie mogła sobie wyobrazić, jak

żyć bez gazety. Czego by życzyła? Więcej porad kulinarnych, lekarskich, a może, by więcej pisano o transporcie. Tak się złożyło, że chwilowo obojnie nie pracują Pan Bronisław był i kierownik, i pracował jako operator w kotłowni. Obecnie dorabia drywico. Nie siedzi bezczynnie, bo rodzinie trzeba przecież utrzymać. A pani Lucji (z zawodu towaroznawca), w domu nie brak pracy - bo i obowiązki domowe, i działka, i dzieci, i chwilę wygospodarować trzeba na lekturę „Kuriera”.

O wygranej dowiedzieli się z gazety. Tak ich zaskoczyła ta wiadomość, że początkowo nie wierzyli. Owszem wiedzą, że odbywają się konkursy i to wiele, ale żeby tak wygrać samemu... Tym bardziej, że zdarzyło się to im pierwszy raz w życiu. Dzieci czasami kupują różne loterie, ale wygrane jakoś ich omijały. Tym bardziej, że nagroda ta przypadła 1 sierpnia, akurat w dniu urodzin Kasi. Wciąż chyba rzeczywiście ten telewizor (choćby wygrała go mama) przypadnie w udziale małej solenizantce.

(Dokończenie na str. 2)

Wizyta premiera

Finlandii na Litwie

Wczoraj na Litwie z jedyną wiza roboczą przybył premier Finlandii Paavo Lipponen, informuje ELTA.

Szef rządu fińskiego spotkał się z premierem Litwy Gediminasem Vagnoriusem, przewodniczącym Sejmu Vytautasem Landsbergisem i ministrem spraw zagranicznych Algirdasem Saudargasem, prezesem Konfederacji Przemysłowców Bronisłavasem Lubysem, odwiedził ambasadę fińską w Wilnie.

W obecności premierów obu państw ambasador Finlandii na Litwie Rauno Viemero i wiceminister spraw zagranicznych RL Albinas Januska podpisali umowę międzyrządową o zniesieniu wiz.

PLipponen zwiedził Starówkę wileńską. W kościele św. Jakuba i św. Filipa szef rządu fińskiego wysłuchał koncertu muzyki barokowej.

W poniedziałek późnym wieczorem premier Finlandii powrócił do Helsinek.

**DRAUDIMO
KOMPANIJA
LINDRA**
Joint Stock Insurance Company

Niezawodnie ubezpieczamy:

- ♦ majątek ruchomy i nieruchomy;
- ♦ budowane i montowane obiekty oraz wykonawców tych robót od odpowiedzialności cywilnej;
- ♦ właścicieli transportu samochodowego od odpowiedzialności cywilnej na Litwie i za granicą (zielona karta);
- ♦ środki transportu samochodowego;
- ♦ przewoźników samochodami od odpowiedzialności cywilnej;
- ♦ ekspedytorów od odpowiedzialności cywilnej;
- ♦ przewoźników ładunków;
- ♦ statki i lotnictwo;
- ♦ od nieszczęśliwych wypadków i chorób na Litwie;
- ♦ osoby wyjeżdżające za granicę i przyjeżdżające z zagranicy od nieszczęśliwych wypadków i chorób;
- ♦ pracodawców od odpowiedzialności cywilnej;
- ♦ od odpowiedzialności przy odbywaniu procedur celnych;
- ♦ od odpowiedzialności notariuszy za szkody, wyrządzone przy poblieniu czynności notarialnych; w innych przypadkach.

BIURO CENTRALNE
Vilnius
ul. J. Jasinskio 16
tel. (22) 611-49-00,
fax (22) 61-09-37.

AGENCJE:
Kaunas
al. Vytauto 87
tel. (27) 20-55-01,
fax (27) 79-88-45

Kłajpeda
ul. Liepu 36
tel. (26) 21-57-83
fax (26) 25-82-83

Panevežys
al. Laisves 11
tel. (25) 43-59-14
fax (25) 43-04-10

Łazdijai
ul. Gustaitcio 2-35
tel. (268) 52-722
(268) 52-711

Litwa przystosuje się do polityki rolnej UE

Premier Litwy Gediminas Vagnorius i minister rolnictwa i leśnictwa V. Knaszys w poniedziałek spotkali się z członkiem Komisji Europejskiej Franzem Fischlerem oraz kierownikiem jego gabinetu Conradem Pirzio-Birrolim, poinformował agencję ELTA rzecznik prasowy rządu. O

mówiono stan litewskiego rolnictwa oraz zmiany jakie w nim zajądą w związku z integracją Litwy z Unią Europejską. Premier G. Vagnorius poinformował przedstawicieli Komisji Europejskiej o przeprowadzonej już i realizowanej obecnie reorganizacji rolnictwa.

Strajk w Solecznikiem

Żądają wypłaty? Zwolnić!

Po raz pierwszy zespół zakładu produkcji soków w Bowszach (około Solecznik) protestował w lipcu. Przyczyną tego było niewypłacenie poborów za cztery miesiące roku ubiegłego oraz za czerwiec. Toteż 1 sierpnia robotnicy wstrzymali produkcję, zabarykadowali bramy magazynu, by nie można było wywieźć gotowej produkcji. Tymczasowo pełniący obowiązki dyrektora zakładu Siergiej Afanasjew powiedział, że główna przyczyna, na powódz której nie płacą - to brak pieniędzy, bowiem odbiorca

- przeważnie firmy z Rosji - nie rozlicza się. W Litwie wyroby zakładu nie mają popytu, ponieważ sklepy handluja tańszymi sokami z Europy Zachodniej. W poniedziałek, 4 sierpnia, zespół czekał na przyjazd właściciela zakładu - firmy „Volto”. Jednakże generalny dyrektor „Volto” A. Michajłow, według słów robotników, zadzwonił i powiedział, że wszyscy zostaną zwolnieni.

Piotr RYNGIEWICZ

Soleczniki

POLSKIE LINIE LOTNICZE - POLISH AIRLINES

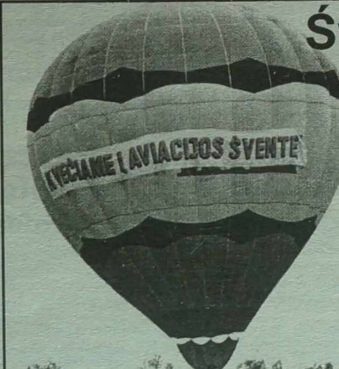
Dogodne połączenia z Wilna przez Warszawę do:
Aten,
New Yorku,
Chicago,
Los Angeles,
Pekinu,
Istambułu,
Tel Awiuu.
Wilno, tel. 26-08-19.

SENTENCJA DNIA

Nikt nigdy się nie odważył odmalować takim, jakim jest...
A. CAMUS

VILNIUS VEGA Nowy sklep
AUDIO-, VIDEO-, I SPRZĘT GOSPODARSTWA DOMOWEGO
TOSHIBA, PHILIPS, SONY, SAMSUNG.
ul. Szvitrygalios 11 (przystanek „Szewczenki”)
Wilno, tel 25 03 76
Centralny Dom Towarowy I piętro sekcja „Vilnius Vega” tel. 73-04-25

Święto lotnictwa

Na Wileńskim Międzynarodowym Lotnisku odbyło się święto lotnictwa z okazji 70-lecia założenia Litewskiego Aeroklubu. Jego organizatorami byli - Litewski Aeroklub, Wileńskie Lotnisko Międzynarodowe, siły powietrzne Litwy, samorząd m. Wilna. Uczestników święta powitał przewodniczący Sejmu Vytautas Landsbergis.

Na mocy dekretu Prezydenta Republiki Litewskiej odznaczenia państwowe najbardziej zasłużonym lotnikom kraju wręczył kierownik kancelarii prezydenta, kanclerz kapituły orderów Andrius Meszkauskas.

(Dokończenie na str. 7)

1. Po co ludziom wakacje?

Setki ludzi na świecie co roku pakują walizki, zostawiają klucze sasiadom i po długiej, męczącej podróży docierają do wymarzonego miejsca wypoczynku. Tam - w ciągu dwóch, trzech tygodni ci wszyscy urlopowicze muszą obfotografować otoczenie, wydać pieniądze na rzeczy, których nigdy nie kupiliby w domu, „zaliczyć” miejscowe atrakcje... i po kolejnej podróży wrócić do domu. Czy warto tak się męczyć zamiast miło spędzić ten czas na własnej kanapie?

Zdecydowanie tak! Wyekspluatowany fizycznie i psychicznie organizm wymaga odnowy. A właśnie wakacje tworzą korzystne warunki do wyzwolenia osobistych uczuć i sformułowania niedyszy marzeń. Słońce poprawia samopoczucie, trochę rozleniwia, ale też ładuje akumulatory, pozwalając na chwilę błędnego nicnierobienia.

Pod wpływem wakacyjnych bodźców zmienia się nasze zachowanie. Nowe znajomości i odpoczynek od pracy pozwalają stać się zupełnie innymi ludźmi. Wyluzowani i odstrojeni nie stronimy od szaleństw, na które nigdy nie pozwolilibyśmy sobie na co dzień. Wakacyjna metamorfoza z największych ponuraków czyni duszne towarzystwa, a niesmiałych urzędników przemienia w lwy saloonowe.

Polacy jeszcze nie nauczyli się wypoczywać w czasie dni wolnych od pracy, jakby wciąż nie doceńali roli wakacyjnego „oddechu” dla zdrowia. I choć coraz częściej wyjeżdżamy na wakacje, to nadal około 33% z nas nigdy nie wypoczywa poza domem, a

kolejne 33% wyjeżdża tylko raz na parę lat. Możliwe to sprawia, że jesteśmy tak chorowitym narodem?

Brakuje nam umiejętności efektywnego odpoczynku, równie ważnej jak efektywnej pracy. A przecież wystarczy już 10-15 dni do zregenerowania sił i odnowienia zasobów optymizmu, potrzebnych na następnych kilka miesięcy.

Tam, gdzie krzyżują się wakacyjne szlaki...

Wczasy nad morzem, górskie wędrowki i lato pod żaglami - różne są miejsca i formy wakacyjnego wypoczynku

Niektórzy cały rok żyją chłiwą, gdy będą mogli wyjechać i poszaleć w obcych stronach, a po powrocie oślnić znajomych opalenizną i opowieściami o przepięknych plażach, na których opalali się bok w bok z prawdziwymi milionerami.

Inni w ostatniej chwili przeglądają oferty biur podróży i biorą, co zostało, zyskując na zniżkach „last minute”. Wielu wystarczy namiot i kawałek jeziora (w ubiegłym roku w Polsce 80 najchętniej odwiedzanych jezior było objętych przez sanepid zakazem kąpieli). Niektórzy wybierają podróżowanie autostopem lub - z takiej formy wypoczynku korzysta starsze pokolenie Polaków - letnisko u rodziny.

Z badań CBOS wynika, że w przypadku wygrania miliarda starych złotych chłopcy i emeryci w ogóle nie pomyśleliby o przeznaczeniu choćby części pieniędzy na wypoczynek i podróże. Przedstawiciele innych grup społecznych pomyśleliby o tym dopiero na końcu, najpierw kupiliby dom, ziemię, poczynili inwestycje, pomyśleliby o zaopatrzeniu rodziny.

Po kilka dni, ale za to kilka razy

do roku wolą wypoczywać bliżej wyszczelonej. Niższa edukacja, tym mniejsza chęć i możliwości wyjazdu na urlop: 51% wyjeżdżających to osoby z wykształceniem wyższym, a tylko 11% z podstawowym. Mały udział w wypoczynku poza miejscem zamieszkania mają mieszkańcy wsi - 19% (dane według Instytutu Turystyki).

Mimo wszystko w tym roku wyjeżdża na urlop ponad połowa Polaków. Ponad 80% spędzi go w kraju, głównie nad morzem. Ogromnym powodzeniem cieszy się Hel, a także Międzyzdroje, Ustka, Władysławowo czy Łeba. Od lat wciąż tłoczno jest w Sopocie. Te miejscowości zyskały sobie nawet miano polskiej Rivier, bo też znacznie wzrosł w nich komfort wypoczynku, a oferowane atrakcje nie odstają od europejskich. Nieco mniej osób wybierze Tatry, Bieszczady, Beskidy i Sudety. Co osmy Polak spędzi wakacje na Mazurach, które nieodmiennie cieszą się opinią oazy spokoju i gdzie wciąż - mimo zatłoczenia - można znaleźć dzikie i puste zakątki. Polacy najchętniej organizują wyprawy na własną rękę, nocując u rodziny, znajomych, domach letniskowych - trzdziesiąt pod namiotem czy w za drogiem na zwykłą kieszonkę hotelach.

Takich turystów łatwo zwabić kursami windsurfingu, paraglidingu (stosunkowo drogie, ale fascynujące latanie na paralotni - mistrzowie potrafią „pływać” w powietrzu wiele godzin), który ma już w Polsce tysiące zwolenników, jazdy konna, zawodami wędkarskimi, regionalnymi jarmarkami.

Podróżujący po świecie i chcący zobaczyć jak najwięcej nie mogą opuścić ani miejscowych atrakcji krajoznawczych, ani kulturalnych. Latem życie „chodzących” turystów skupia się wokół słynnych obiektów: wieży Eiffla w Paryżu, Louvre w Rzymie, Tate Gallery w Londynie, Wawelu, Biskupina czy Łańcuta w Polsce.

Urlopowe wędrowki pieniądza

Tegoroczne lato co piąty Polak spędzi nad Bałty-

kiem. Za dwa tygodnie zorganizowana jego poby-

placi około 300 dolarów. W tym roku Polacy odbędą około 15 milionów podróży urlopowych. Duża grupa ludzi (64%) zorganizuje sobie wypoczynek na własną rękę. O względy reszty walczą będzie kilka tysięcy biur podróży, kucpy, hotelarze.

Wakacyjny przemysł turystyczny wspomagają od czasu do czasu nieoczekiwane sojusznicy - ostatnio dziura ozonowa (dzięki której w sezonie gwałtownie wzrasta sprzedaż wszelkich specyfików z filtrami UV) i kleszcze wspierające handel preparatami chroniącymi przed ukąszeniem.

Profity płynące z turystyki doceniają wielkie kurorty modernizujące się w szybkim tempie i zapewnijające swym gościom wakacje według potrzeb, a także mało dotychczas atrakcyjne turystycznie miejscowości. Wąbią regionalnymi ciekawostkami, starając się zatrzymać przejeżdżającego turystę i jego portfel choćby na jedną noc. Otwierają więc muzea, organizują turnieje rycerskie (w Bolkowie), bezkrwawe łowy w puszczech, mistrzostwa Polski w płukaniu złota (w Złotyju). Naprzeciw amatorom dobrej kuchni wychodzą wykwintne restauracje, położone w malowniczych zakątkach lub wiejskie karczmy oferujące chłopskie jado.

Przez lata oglądaliśmy świat jedynie na obrazkach, teraz jesteśmy go ciekawymi. W 1996 roku spędzono urlop poza krajem 4 miliony Polaków. Dla nich biura podróży prześcigają się w uatrakcyjnianiu ofert, pamiętając zarówno o turystach leżących (leniuchujących), jak i czynnych, którzy chcą zobaczyć jak najwięcej. Ci pierwsi mogą tego lata przez dwa tygodnie poleżeć na Malcie (za 764 dolary) lub na Rodos (za 368 dolarów + 40%

po wypoczynek ludzie często udają się do oddalonych o wiele kilometrów miejscowości. W urlowej scenarii letniska można zapominieć o codziennych kłopotach, odbudować nadwątlone wyjęte rodziny, odnowić stare przyjaźnie i nawiązać nowe.

znizka dla dzieci). Tym drugim proponuje się niezwykle popularne objazdówki: dwu-trzydniowe, z możliwością zerknięcia na Wiedeń i Paryż (za 300 zł) lub dłuższe: 17-dniowe w czystej i chętnie odwiedzanej przez Polaków Skandynawii (za 2200 zł), Francji, Szwajcarii, Monako, Włochy i Austrię można objechać w 12 dni za 1540 zł. Nowym pomysłem są oferty branżowe - jak np. zorganizowana przez jedno z większych biur turystycznych 7-dniowa „holenderska majówka wśród tulipanów”. Cieszy się duża popularnością u działkowców.

Wielkie zainteresowanie budzi także oferta „ostatnich dni kolonii brytyjskiej” - objazd po Chinach, Makau, Hongkongu (16 dni, 2500 dolarów). Za niecałe 3000 dolarów można objechać dookoła Stany Zjednoczone, a jeśli ktoś chce w luksusowych warunkach poznać większy kawałek globu i ma 20.000 zł, może wybrać się na wycieczkę dookoła świata. Za tę kwotę czeka go mnóstwo wrażeń i... jeden posiłek dziennie.

Wiernych klientów mają organizatorzy trampingu - ich uczestnicy zwykle przez miesiąc zwiedzają egzotyczne miejsca Ziemi, noclegi i przejazdy organizując na miejscu. Jest to dość ryzykowne, ale niezmiernie ciekawe przedsięwzięcie. Za 2500 dolarów żądni przygód zwiedzają Tanzanię, Kenię lub Madagaskar.

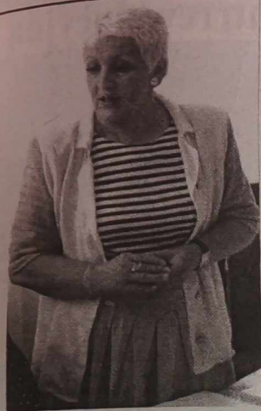
W Polsce, szczególnie wśród młodych biznesmenów, modny staje się aktywny wypoczynek. Uprawianie drogiej sportów to nie tylko rekreacja, ale i szansa na pokazanie zasobów finansowych. Rower, jacht czy deska surfingowa to najważniejsze elementy snobistycznego ekwipunku. Za modne dodatki, w których nie wstyd pokazać się na plażach świata, trzeba słono płacić, ale cóż znaczy kilkaset złotych za okulary, kiedy wydaje się 25 tysięcy dolarów na 4-miesięczny rejs luksusowym jachtem „Rotterdam”.

(Dokończenie nastąpi)

Ile urlopu po 10 latach pracy	
Czechy	25 dni roboczych
Francja	30 dni roboczych
Hiszpania	30 dni kalendarzowych
Irlandia	35 dni roboczych
Niemcy	zależny od układu zbiorowego
Norwegia	21 dni roboczych
Polska	26 dni roboczych
Szwecja	26 dni roboczych
USA	negocjowane z pracodawcą
Włochy	26 dni roboczych
Wielka Brytania	negocjowane w indywidualnych kontraktach
Węgry	22 dni robocze

Wspaniała pogoda, brak obowiązków i mile towarzyszący to podstawowe warunki udanych wakacji.

Danuta Zawisłak - kierownik kolonii

Halina Puc - kierownik artystyczny zespołu „Algi”

Tańczy zespół „Algi” z Kolobrzegu

Fotoreportaż

Echa Kolonii
Artystycznej

I. 20 MIŁYCH I RADOSNYCH DNI W KOSZALINIE

Fotoreportaż

raturę muzyczną, zaprasza do pracy absolwentów Uniwersytetu Kazan-
skiego, Konserwatorium, zabiega o
skierowanie ich na staż do Polski.
Szkoła-liceum ma następujące kie-
runki - językowe, ekonomiczny, hi-
storyczno-socjologiczny, muzycz-
ny i medyczny. Dzieci uczą się 6 ję-
zyków - polskiego, rosyjskiego, an-
gielskiego, tatarskiego, włoskiego i
łaciny. Trzeba odnotować, że w tej
szkole jest konkurs, szczególnie do
polskiej klasy. Co więc pociąga dzie-
ci innych narodowości do języka,
kultury polskiej?

Wystarczyło posłuchać w wyko-
naniu „Wróbelków” pieśni, jak „Pły-
nie Wisła”, obejrzeć trojaka, kuj-
wiaka, gdy mimo woli człowiek na-
pełnia się dumą ze swego polskiego

narodu, kultury, obyczajów, które są
bliskie nie tylko nam, Polakom, ale też
ludziom innych narodowości. Właśnie
tutaj, w Koszalinie, pod umiejętną ba-
tutą kierowniczką artystycznej zespołu
Tamary Borec płyną z ust dzieci ka-
zańskich polskie piosenki. I właśnie
tylko tacy ludzie, jak pani Tamara, spe-
cjalistka wysokiej klasy, chociaż może
nie zna doskonale języka, mogą po-
przez muzykę, pieśń wyrażać miłość do
narodu, do jego obyczajów. Dzieci z
„Wróbelków” są tego potwierdzeniem.
A te kłopoty, związane z działalnością
zespołu, które przynajmniej zast. dyrek-
tora szkoły Rusłanie Słazkinej, nie są
wcale uciążliwe. Zawsze nie brakuje
różnych problemów, bo trzeba starać
się o stroje, dbać o porządek w zespole,
o nawiązywanie nowych kontaktów,
jak tu w Koszalinie, ale to wszystko
robą z radością, z nakazem serca.

Trzeba też odnotować, że „Wró-
belki” przyjeżdżały do Koszalina na
zaproszenie premiera RP W. Cimosze-
wicza, który w swym czasie przebywał
w Kazaniu.

Prezentacja grupy dzieci z Nie-
miec nie była tradycyjną. Po prostu nie
szkowały one programu koncertowe-
go, lecz nakręciły film. I pewnego dnia
zaprošili na jego premierę, która, trze-
ba rzec, była udaną. Film poruszał pro-
blemy narkobiznesu, kręcono go w
czasie trwania kolonii, do głównych ról
zaprošono też dzieci z wileńskich gru-
py D. Genysa i A. Ingielewicza.

Następnie zaprezentowała się gru-
pa naszych dzieci wileńskich, ale o tym
w następnym odcinku.

Zbigniew MARKOWICZ
Fot. autor
Wilno - Koszalin - Wilno

Przemawia poseł na Sejm RP Radosław Świąt

Kto już przedtem przebywał na
kolonii artystycznej w Koszalinie, ten
doskonale pamięta, jak tam było do-
bre. Na zaproszenie prezesa Kosa-
lińskiego Oddziału „Wspólnoty Pol-
skiej” pani Gabrieli Cwojdzinskiej i
na wniosek dyrektora Centrum Kulti-
ry Polskiej na Litwie pani Apolonii
Skakowskiej, szczęście uśmiechnęło
się dla 28 uzdolnionych muzycznie
dzieci z Wileńszczyzny. 14 spośród
nich reprezentowało zespół „Pier-
wiosnki”, reszta natomiast była z Wil-
na, Podbrodzia, Solecznik. Po 16-
godzinnej podróży jesteśmy w Kosza-
linie. Autokar podjeżdża do szkoły nr
17, gdzie serdecznie wita nas kierow-
niczka kolonii pani Danuta Zawisłak.

Na pierwszym zebraniu kierow-
niczkę pani Danuta Zawisłak zapozna-
ła z przedsięwzięciami, mówiła, że na-
sze dzieci będą nie tylko odpoczywa-
ć, ale też się uczyć polskiego, cho-
rografii, muzyki. Jednak przede
wszystkim preferowano wypoczynek.
5 musiały najpierw zespoły w liczbie
Były to „Smerfy” ze Lwowa, „Wró-
belki” z Kazania, „Pierwiosnki” z
Kazania, „Algi” z Kolobrzegu, grupa
dzieci z Niemiec. Kolonię zainaugu-
rowały „Algi”. Naprawdę na to zasłu-
żyły kierowniczki artystycznej tego
zespołu pani Haliny Puc.

Przez cały wieczór na kolonii do-
minowały rytmy tańców. Za polecen-
iem był krakowiak i tak do późna.

Śpiewa zespół „Smerfy” ze Lwowa

Zespół „Algi” występował w Korei,
Francji, Szwecji, Danii, w Jugosławii,
na Ukrainie, w Turcji, Niemczech. W
najbliższych planach jest wyjazd do
Finlandii.

Podczas uroczystości otwarcia
był obecny wielki przyjaciel dzieci,
człowiek poświęcający wiele sił i
energii dla jednoczenia wszystkich
rozrzuconych po świecie Polaków -
pani Gabrieli Cwojdzinska.

Następne i dalsze dni napełnio-
ne były wyteżoną pracą. Od rana -
zajęcia, potem morze, a potem nowe
znajomości. Tym razem znajomości
nastąpiła z zespołem ze szkoły nr 10
im. Marii Magdaleny we Lwowie.
Należy odnotować, że w tym mieście
działała tylko dwie polskie szkoły.
Zespół dziecięcy o nazwie „Smerfy”
istnieje już 10 lat, kieruje nim Wikto-
rya Capun. Z zadowoleniem słuchano
w wykonaniu dzieci pieśni lwowskich,
harcerskich. Wzruszający był
wiersz „Lwów” w wykonaniu Justy-
ny Demcio. Po występie dzieci lwow-
skie pozdrowił obecny na koncercie
poseł na Sejm RP Radosław Świąt.

Potem zaprezentowały się dzieci
z Kazania. Miasto to, położone w Re-
publice Tatarstanu (Rosja), i Kosza-
lin dzieli prawie 2 tys. km. Dwa lata
temu przy szkole-liceum nr 5 w Ka-
zaniu powstał polski zespół dziecięcy.
Do jego założenia i nauki języka
polskiego przyczyniła się dyrektorka
szkoły Gelnar Wolkowa. Poprzez am-
basadę w Moskwie stara się o lito-

Zespół „Wróbelki” z Kazani w pełnym składzie

1. „Ciesielczukowi i Sperskiemu za działalność kontrrewolucyjną i antyradziecką dać po 10 lat...”

Z wspomnień Aleksandra Jabłońskiego, nauczyciela historii Wileńskiej Szkoły Średniej nr 5, napisanych po wyjeździe do Polski w 1979 r. w Tychach:

... Pewnego dnia zostałem telefonicznie wezwany do prokuratury Okręgu Nadbałtyckiego. Skrętnie notując moje zeznania stawał następujące pytania: czy wiem, że nasi uczniowie - Ciesielczuk i Sperski są aresztowani, skąd ich znam, jak oni zachowywali się na lekcjach i czy nie prowadzili kontrrewolucyjnej działalności (słuchanie Wolnej Europy, czytanie dzieł J. Piłsudskiego i prowadzenie agitacji antyradzieckiej). Na wszystkie pytania odpowiadałem, że nie podobnego u mnie na lekcjach nie miało miejsca, lecz prokurator nie dawał za wygraną. W pewnej chwili powiedział:

- Ja mam przypomnę wszystko. Na lekcji z dnia... Sperski powiedział, że Dzierżyński to kat. Ciesielczuk mówił, że kołchozy doprawdzą do nieży. Opowiada w klasie kłamstwo o ZSRR głoszone przez Wolną Europę itd.

Nadał odpowiadałem, że nie o tym nie wiem i nie słyszałem.

Mińło parę miesięcy. Pewnego dnia otrzymałem zawiadomienie stawienia się do sądu w charakterze świadka.

Przed wejściem do sądu matka Ciesielczuka z płaczem prosiła wychowawcę i mnie, żebyśmy ratowali jej syna. Ponieważ sąd odbywał się przy drzwiach zamkniętych - matkę nie wpuszczono na salę. Świadców wywoływano pojedynczo. Przeważnie byli to koledzy - uczniowie tej samej klasy. Gdy większość świadków była już wezwana, przyszła kolej na mnie.

Wszedłem na salę. Za stołem siedzieli trzech sędziów, główny sędzia - Zyd. Naprzeciwko sędziów - prokurator, obok - na ławie oskarżonych siedzieli dwóch chłopaków z ogólnymi głowami. Jeden - wysoki, chudy, o bitych odważnych oczach. Drugi - niski, szczupłutki chłopczyk, z wyglądu można mu było dać najwyżej 16 lat, ze zmęczoną twarzą patrzył przygnębione i zrezygnowane oczy. Był to Sperski. Za plecami każdego z nich stał żołnierz z karabinem.

Na ten widok przypomniałem strofy A. Mickiewicza z III cz. „Dziadów”:

„Tryumf cara północy, zwycięży nad działawą.

Wiedziałem ich: za każdym z bagnetem szły warty,

Małe chłopcy, znędziałe, wszyscy jak rekruci z golonymi głowami...”

Miejsce dla publiczności zajmowali ci świadkowie, którzy już zeznali, a więc koledzy podsądnych. W takiej scenarii miałem zeznać, a raczej oświadczyć dwóch swoich uczniów o „kontrrewolucję”.

Kazano mi zająć miejsce dla świadków i pospytały się pytania sędziego:

- Co wiecie o kontrrewolucyjnej działalności oskarżonych, co oni mówili na lekcjach, jakie przekazywali oszczerstwa z Wolnej Europy? itd.

- Nie słyszałem - odpowiadałem. Sędzia kazał usiąść. Dalej wywoływano następnych świadków. Przychodzili koledzy

oskarżonych i drżącymi głosami składali zeznania. Niekiedy, jak St..., próbowali bronić kolegów, że nie nie słyszeli, wtedy prokurator podniesionym głosem krzychał:

- Klamiesz, z prokuraturze mówiłeś, że słyszałeś.

I chłopak zalał się łzami, przycisnionym głosem przytakiwał:

- Tak, słyszałem...

Sąd odpowiednio zareagował na zeznania wychowawcy - Tulisowa, który tłumaczył się tym, że uważał podsądnych za dzieci.

Sędzia z burzeniem powiedział:

- U nas tacy walczą o rewolucję, a wy uważacie ich za dzieci. Przecież oni prowadzili w klasie działalność kontrrewolucyjną. Przesłuchanie zostało zakończone. Sędzia pozwolił oskarżonym na ostatnie słowo.

...Ciesielczuk z całą mocą wygłosił swoje przemówienie:

- Nie przyznaję się do winy. Jedynie nauczyciel powiedział prawdę, że nie nie słyszałem, gdyż ja nie mówię. A co się tyczy kolegów, to oni kłamią, dostali w d... i mówią, jak im kazano...

Sąd udał się na naradę, która trwała bardzo krótko i po powrocie ogłoszono wyrok:

Zostali tu z nami na dobre i złe - rodowody polskiej inteligencji Wilna i Wileńszczyzny

Ciesielczukowi i Sperskiemu za działalność kontrrewolucyjną i antyradziecką dać po 10 lat zesłania z pozbawieniem praw obywatelskich na trzy lata.

Komedia została odegrana. Z całą premedytacją rozprawiono się z chłopakami, którzy „zagrażali” ustrojowi radzieckiemu. Przeprowadzenie procesu sądowego nad młodzieżą naszej szkoły miało także na celu napełnienie strachu wśród młodzieży, zasianie nieufności w stosunku do swego kolegi, który może być potencjalnym współpracownikiem, oraz wdrożenie posłuszeństwa w przyszłym obywatelu.

...Nazajutrz w „Tiesie” ukazał się artykuł. Potępiano w nim nauczyciela „nieczulego na wszelkiego rodzaju antyradzieckie wybryki polskiej młodzieży”...

Autor artykułu na pewno nie wiedział, bo i skąd mógł wiedzieć, że była to młodzież wychowana w polskich patriotycznych rodzinach. Chociażby w takich, które w wielkonożny dzień 1919 r., gdy Wojsko Polskie wypędziło bolszewików z Wilna, chciały mieć polskiego żołnierza na święta. Zniszczone miasto, ograbione przez najeźdźcę, które przeszło piekło okupacji, sprawiło święta żołnierzom. Wilnianie chodzili po ulicach i zapraszali żołnierzy na święcone. Wspomnieniem tych chwil poświęcony jest jeden z najpiękniejszych obrazków, jaki pamiętam o swoim rodzinnym mieście. Autor - sam żołnierz służący w jednym z pułków - opowiada o swej przedwziętej przygodzie.

Podszła doń na ulicę Wilna jakaś starsza kobieta i prosiła go bardzo, by zechciał

przyjąć jej zaproszenie. Poszedł.

- Wchodzę do izby - opowiada - i widzę łóżko, w którym leży chory mężczyzna. Poczęstowali mnie kaczka. A gdy począłem jeść tę kaczkę, dostrzegłem spojrzenie chorego: był to wzrok człowieka głodnego. Patrzył łakomie na moją kaczka...

Matka i syn byli - głodni. Ale chcieli mieć gościa na święta.

- Mój syn chciał koniecznie zobaczyć polskiego żołnierza - tłumaczyła się starszka...

I dlatego oddali mi jedynę pożywienie, jakie posiadali w domu.

To było Wilno...

W takim właśnie Wilnie, w podobnej rodzinie, w 1934 r. przyszedł na świat Janek Sperski. Ojciec, Józef, pochodził z Litwy. Matka, Zuzanna z Kamilewiczów, z Darkuszek spod Mejszagoy. Rodziny Sperskich i Kamilewiczów należały do kresowych rodzin patriotycznych. Ludwik Sperski, stryj Józefa, pod wodzą Piłsudskiego czynnie działał w ruchu niepodległościowym i był posłem na Sejm Wileński w 1922 r. Józef Sperski należał do konspiracji AK. Brat Zuzanny Sperskiej, Adam Kamilewicz, ojciec Pawła-mi-

ci, rozbijacze, w ogóle był to kontyngent, który nie chciał lub nie umiał uczucie i porządnie uczyć. Otrzymałi solidne stypendium (czego szczerze zazdrościliśmy) oraz broń - każdy miał pistolet. Już w 1948-49 r. pierwsi absolwenci tej szkoły zostali skierowani do rejonów, gdzie przystąpili do wykonywania powierzonych zadań, m.in. do przygotowywania rodzin do wywózki w marcu 1949 r. na Syberię. O ile mi wiadomo, formalnie potrzebne były pisemne donosy dwóch sąsiadów... Spośród absolwentów wspomnianej szkoły tylko jeden zrobił karierę działacza partyjnego. Dobrze to wiem, ponieważ przedtem uczył się w mojej klasie w „piątce”. Jest bratem dobrze nam wszystkim znanej osobistości...

Jeden z wychowanków szkoły aktyw w partyjno-radzieckiej, o której nadmieniam J. Kowalewski, był wśród enkawudziłów, gdy ci wtrągnęli do mieszkanka Jana Sperskiego przy ul. Trockiej 6. Stało się to 11 kwietnia 1952 r. W tamtym czasie ojciec jego był kierownikiem gospodarstwa ogrodniczego w Wyszarach Dużych, należącego do Uniwersytetu Wileńskiego (w charakterze księgowego zatrudniał m.in. przedwojennego kapitana WP pana Butkiewicza). Jan, oskarżony o antyradziecką propagandę, przechowywanie i rozpowszechnianie zakazanej literatury, kpinę z książki o Feliksie Dzierżyńskim, szczydnie z konstytucji radzieckiej w przygotowanym przez siebie referacie, który kończył się słowami: „Weźmy do ręki broń!”, a więc za „przeżył k wożozononmu wostaniju”, w chwili aresztowania był uczniem klasy 10 wieczorowej szkoły nr 7 dla młodzieży pracującej w Wilnie. Zrezygnował z nauki w polskim 5 gimnazjum na Antokolu, gdzie w swojej klasie miał wspinał się wychowawczyń - nauczycielkę matematyki Lidie Bogatkiewicz, wychowankę Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie (jeszcze jedna przedstawicielka przedwojennej wileńskiej inteligencji polskiej, która po wojnie nie opuściła Wilna), w „wieczorówce” bowiem mógł o rok wcześniej zdobyć świadectwo dojrzałości. Janowi śpieszyło się podjąć studia na chemii Uniwersytetu Wileńskiego, na które w tym samym czasie miał otrzymać skierowanie (ułatwioło ono wstąpienie na uczelnię) ze stacji sanitarno-epidemiologicznej, gdzie trochę dorabiał i jednocześnie pod kierunkiem dra nauk chemicznych Maślowskiego (imienia nie pamiętam; dr wywodził się z przedwojennej polskiej inteligencji wileńskiej) w laboratorium odbywał zajęcia praktyczne. Niestety, aresztowanie, wyrok pokrzyżowały te plany i zamknęły drogę na wyższe studia. Zamiast na chemię Alma Mater Wilnensis, Jan Sperski w byłym wagonie towarowym wyruszył nie z własnej woli na Syberię - do Angarska, na budowę kombinatu chemicznego wywiezionego przez Rosjan z Niemiec.

(Cdn.)

Jerzy SURWIŁO

NA ZDJĘCIACH: Jan Sperski - stary czytelnik „K.W.”; gimnazjalna kl. IV „piątka” na Antokolu, w której się uczył Janek, z wychowawczynią Lidie Bogatkiewicz.

Fot. i repr. Tadeusz Ważniewicz

Z czego śmieją się Hiszpanie

Młody Andaluzczyk staje wieczorem pod balkonem swojej wybranki...

Zapada chwila ciszy, po czym zakłopotany amant pyta: - Skarbie, czy jest u ciebie jakieś wolne gniazdko...

- Po czym poznajemy gripę hiszpańską? - Choremu zęby dzwonią jak kaniasty.

Sancho postanowił popieścić samobójstwo, wszedł więc na dach wysokiego budynku...

Turysta francuski podróżuje przez Hiszpanię. Nagle widzi stado krów w kapeluszach...

Zatrudnię... UAB "Tagatis", czołowy producent herbatników na Litwie...

Zapraszamy na KURSY: - fryzjerskie - ekonomii gospodarstwa domowego

Krytyczne dni i godziny w sierpniu. 6, środa (22.00-23.00) 9, sobota (23.00-24.00)...

POGODA. Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 5 sierpnia zachmurzenie zmienne...

KALENDARIUM x Wtorek (5.VIII) jest 217 dniem 1997 r. Do końca roku pozostało 148 dni.

EKRANY SKALVIJA - 1 sala - 5-7.VIII - „Rommy i Michella” o 13, 14.50, 16.30, 18.10, 19.50, 21.30...

LIETUVA - 5-7.VIII - „Evita” o 12, 14.30, 17, 19.30, 8-10.VIII - „Przygody Pinokia” o 12, 14, 16, 17.45...

WIDEOSALA „Ozo” - 5.VIII - „Krótki film o zabijaniu” o 17.30; „Krótki film o miłości” o 19.30...

ZNAD WILNĄ LISTA PRZEBOJÓW "Zwariowana Dziewiętnastka" Notowanie 164, 2 sierpnia 1997

Nowości: 1. Todd Terry "Something's Going On" 2. Wet Wet Wet "If I Only Could Be With You"

KUCHENKI gazowe, elektryczne, kombinowane. Kuchni polskiej firmy Acanta...

UAB "SAMARINA" Wiziemy ładunki do POLSKI, CZECH, ESTONII.

Sprzedajemy siatkę ogrodzeniową. Produjemy z materiałów własnych i klienta.

Wyrazy głębokiego współczucia byłemu współpracownikowi Jackowi NADTOCZIJEMU

Letnie obozy dziecięce Czechoy (Sloopus, 80 km od Pragi) Wycieczki do Krakowa, Brna, (ogród zoologiczny, botaniczny, góra Ezzet), Grzeńsk (kanion górski, naturalny Zamek In.)

Najniższe ceny!!! Cement (luzem i w workach) o Klej "Atlas" o Biały cement o Wyroby walcowane metalowe o Ruberoid o Keramzit o Cegły o Kreda o in.

Laminowane płyty wiórowe do produkcji mebli 50 gatunków: imitacja drewna, marmuru, metalu itd.

Dla pokryć ściennych - 20-proc. sezonowa zniżka Pokrycia dachowe i ścienne

„EVAK” naprawia i odnawia kuchnie elektryczne. Sprzedaje nowe. Gwarancja - rok.

Naprawa lodówek wszystkich marek w Wilnie i pobliskich rejonach. Tel.: 22-85-97, 829847395.

Usługi taksówkarzy. ZSA „Fiakras”. 70-57-05

KURIER WILEŃSKI Wydawca ZSA „Kurier Wileński” Drukuje SA „Spauda”

Zast. redaktora naczelnego Jarosław WOLKONOWSKI Nasz adres: Laisvės pr. 60

TELEFONY: sekretariat redaktora naczelnego - 42-79-01, zastępcy redaktora - 42-79-04, 42-79-48, 42-79-73, sekretarz redakcji, zast. sekretarza - 42-79-49.